

РЕШЕНИЕ

№ 2069

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 12.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6709** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. В. М. от [населено място] против Решение № 4332р30506 от 03.05.2023 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е постановен отказ да бъде върнато свидетелството за управление на моторно превозно средство на жалбоподателя, отнето на основание чл.171, т. 1, б. А от ЗДвП със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004649/13.07.2020 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на постановения отказ. Сочи се, че въпреки че са налице всички законови изисквания за връщането на свидетелството, както и че е представил всички изискуеми документи пред административния орган, СУМПС не му е върнато. Искане се отмяна на решението.

В съдебно заседание оспорващият, чрез адв. Т., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена с присъждане на сторените по делото разноски, за което прилага списък.

Ответникът - Началникът на отдел “Пътна полиция“ – СДВР, чрез юрк. С., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Подробни съображения са развити и в писмено становище от 20.09.2023 г. Моли за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните,

приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004649/13.07.2020 г. на полицейски инспектор при ОПП-СДВР, спрямо Б. В. М. е наложил принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ от ЗДвП до отпадане на основанието. В заповедта е посочено, че е получено Писмо № 683/02.07.2020 г. на Държавна психиатрична болница „Св. И. Р.“, както и Експертно решение № 057/29.03.2017 г., издадено от Втора МБАЛ ЕАД, от които е установено, че лицето страда от параноидна шизофрения.

ЗППАМ е била оспорена по съдебен ред, като същата е потвърдена с Решение № 3188/11.05.2022 г. по адм. дело № 3259/2022 г. по описа на АССГ, III отделение, 71 състав.

От Б. В. М. е подадена молба до отдел „ПП“ – СДВР с вх. № 433200-62799/17.06.2022 г., с която е поискано да му бъде върнато отнетото със ЗППАМ № 20-4332-004649/13.07.2020 г. СУМПС, тъй като е отпаднало основанието за отнемането му. Към молбата е приложено удостоверение за психологическа годност № 779176/17.06.2022 г., издадено на жалбоподателя по чл. 171 от ЗДвП от Д. „Уромед-2001“ ООД /л. 63/.

С Писмо № У./29.06.2022 г. /л. 61/ на началника на ОПП-СДВР Б. М. е уведомен, че следва да представи документ за преминал преглед при лекар със съответната специалност за установяване на физическата годност, каквото е изискването на чл. 7, ал. 4 от Наредба № 3/11.05.2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории.

На 23.05.2022 г. от Б. М. е депозирана молба, с която са представени Етапна експертиза от 17.05.2022 г. /л. 86/, изготвена от д-р М. С., съдебно-психиатрична експертиза от 27.09.2021 г. на д-р Х. Т. /л. 87-89/, както и Комплексна съдебнопсихиатрична и психологична експертиза, издадена от УМБАЛ „Александровска“ АД, Клиника по психиатрия /л. 90-97/.

От жалбоподателя е подадена нова молба на 25.07.2022 г. /л. 18/, с която са представени удостоверение за психологическа годност, както и удостоверение за оценка на физическата годност на водач на МПС, от което е видно, че жалбоподателят отговаря на изискванията за физическа годност.

В законоустановеният срок М. не е получил отговор на подаденото искане и не му било върнато СУМПС, с оглед на което същият е подал жалба до АССГ срещу мълчалив отказ на началника на отдел „Пътна полиция” - СДВР по искане вх. № 433200-62799/17.06.2022 г.

По жалбата е образувано адм. дело № 8117 от 2022 г. по описа на АССГ, като с решение от 28.03.2023 г. /л. 11-13/ съдът е отменил мълчаливия отказ на Началник отдел „Пътна полиция” –СДВР за издаване на ИАА, по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК по искане с вх. №433200-62799/17.06.2022 г. на Б. В. М.. С решението съдът е върнал административната преписка на началник отдел „Пътна полиция” – СДВР за произнасяне по искането с вх. № 433200-62799/17.06.2022 г. на Б. В. М., съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на материалния закон, дадени с решението.

С Решение № 4332р30506 от 03.05.2023 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е постановен отказ да бъде върнато свидетелството за

управление на моторно превозно средство на жалбоподателя, отнето на основание чл.171, т. 1, б. А от ЗДвП със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004649/13.07.2020 г.

Отказът е мотивиран с аргумент, че лицето страда от психическо заболяване, което попада в Приложение № 1 към чл. 4, ал. 2 от Наредба № 3 от 11.05.2011 г. към датата на ЗППАМ от 13.07.2020 г. и прави Б. М. негоден да управлява МПС от гледна точка на медицинските изисквания за това. Същият не представя и никакви доказателства, които да опровергават събраните в хода на административното производство доказателства за наличие на предпоставки за прилагане на ЗППАМ.

С молба от 02.06.2023 г. /л. 38/ жалбоподателят отново е сезирал началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР с искане за отмяна на горепосочена ЗППАМ от 13.07.2020 г. поради отпаднало правно основание и връщане на отнето СУМПС, като е приложил и съдебно решение на АССГ, постановено по адм. д. № 8117 от 2022 г.

В хода на съдебното производство са приети писмени доказателства, неоспорени от страните, приложени в административната преписка и жалбата, и допълнително представени от ответника / л. 133/. В изпълнение на указанията на съда от адв. Т. са представени Удостоверение за здравословно състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС с № 128 от 04.01.2024 г. – П. № 3 към чл. 9, ал. 1 от Наредба № 3 на МЗ от 11.05.2011 г., издадено от Медицински център „Лора“ ЕООД /л. 136/, както и Удостоверение за психологическа годност № 867538, издадено 09.02.2024 г. от МЦ „Люлин-Мед“ ООД /л. 137/.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок, от страна, имаща правен интерес, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 4 от Наредба № I -157/01.10.2002 за условията и реда на издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина, издадена от министъра на вътрешните работи, свидетелство за управление на МПС се издава от структурните звена "Пътна полиция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР), според постоянния адрес на лицето. Съдът намира, че компетентен да се произнесе по искане за издаване на ИАА, с който да бъде разпоредено връщането на отнето СУМПС е именно Началникът на отдел "ПП" –СДВР, изхождайки от разпоредбите на Наредба № I -157/01.10.2002 на МВР.

Съгласно чл. 20 от Наредба № I -157/01.10.2002 г. на МВР отнемане на СУМПС се извършва въз основа на:1. влезли в сила НП, решения или присъди, с които е наложено наказание"лишаване от право да управлява МПС"; 2. заповед за прилагане на принудителна административна мярка; 3. съставен акт за административно нарушение, в изрично предвидените в ЗДвП случаи. Съгласно чл.22, ал.1 от Наредбата, отнетите български национални СУМПС се съхраняват в структурите, които са ги издали, до настъпване на правното основание за връщането им.

В конкретния случай безспорно е, че жалбоподателят е подал искане до началника на отдел „ПП“ – СДВР за издаване на ИАА, с който да бъде разпоредено връщането на отнетото СУМПС на същия, като е посочил, че основанието на което му е била наложена ПАМ със заповед от 13.07.2020 г. е отпаднало, като е представил и документи удостоверяващи този факт.

От началника на отдел ПП – СДВР е постановен оспореният в настоящото производство отказ. Същият отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК за форма и съдържание, като съдържа фактическите и правни основания за издаването му.

Видно от доказателствата по делото със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004649/13.07.2020 г. на полицейски инспектор при ОПП-СДВР, спрямо Б. В. М. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „а“ до отпадане на основанието, тъй като от Писмо № 683/02.07.2020 г. на Държавна психиатрична болница „Св. И. Р.“, както и Експертно решение № 057/29.03.2017 г., издадено от Втора МБАЛ ЕАД, е установено, че лицето страда от параноидна шизофрения. Следва да се отбележи, че заболяването на жалбоподателя е било установено, съобразно нормативните изисквания на Наредбата за медицинската експертиза. По делото няма данни, а и не се твърди от страните, експертното решение да е било оспорено и отменено по съответния ред, поради което съдът приема, че към 25.07.2022 г., когато е била подадена втора молба от жалбоподателя, с приложени документи, според дадените му от административния орган указания, експертното решение, с което е установено заболяване параноидна шизофрения по отношение на Б. М., е влязло в сила и е било валидно.

Водачите, на които временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство на основание чл. 171, ал. 1, б. "а" от ЗДвП, следва да преминат през психологическо изследване по реда и условията, определени в Наредба № 3/11.05.2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории /Наредба № 3/.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредба № 3 когато здравословното състояние на лицето е в съответствие с изискванията за физическа годност на водачите и на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС от група 1, посочени в приложение № 1, общопрактикуващият лекар дава заключение, че водачът или кандидатът за водач отговаря на изискванията за физическа годност към водачите на МПС от съответната категория, като отбелязва това в картата по чл. 9, ал. 2.

Според чл. 7, ал. 4 от Наредба № 3, водачите на МПС, на които е наложена принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, буква "а" от Закона за движението по пътищата преминават задължително прегледи при лекари със съответна медицинска специалност за установяване на състоянието на зрителната система, слуховата система, неврологичен статус, вътрешен статус и хирургичен статус. Съгласно ал. 5 на същата разпоредба, в случаите по ал. 3 и 4 заключението по чл. 3, т. 2 за съответствие на здравословното състояние на лицето с изискванията за физическа годност се дава от общопрактикуващия лекар въз основа на резултатите от прегледите при съответните специалисти и се отбелязва в картата по чл. 9, ал. 2.

Видно от представените доказателства по делото жалбоподателят е представил с допълнителната молба от 25.07.2022 г. Удостоверение за психологическа годност № 779176 по чл. 171 от ЗДвП, издадено на 17.06.2022 г. и валидно до 17.06.2023 г., удостоверение за оценка на физическата годност на водач на МПС, издадено от общопрактикуващ лекар, съобразно изискванията на Наредба № 3, цитирани по-горе.

Нормата на чл. 9, ал. 2 от Наредба № 3 предвижда, че заключението за съответствие на здравословното състояние на лицето с изискванията за физическа годност по чл. 3, т. 2 се нанася в Карта за оценка на физическата годност на водач/кандидат за

придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС по образец съгласно приложение № 4. По арг. от ал. 3 на същата разпоредба Заключението по ал. 2 е със срок на валидност шест месеца от датата на издаването му.

В тази връзка и в изпълнение на указанията на съда от оспорващия са представени и приети без оспорване от ответника Удостоверение за здравословно състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС с № 128 от 04.01.2024 г. – П. № 3 към чл. 9, ал. 1 от Наредба № 3 на МЗ от 11.05.2011 г., издадено от Медицински център „Лора“ ЕООД /л. 136/, както и Удостоверение за психологическа годност № 867538, издадено 09.02.2024 г. от МЦ „Люлин-Мед“ ООД /л. 137/. Тези доказателства удостоверяват, че здравословното състояние на Б. М. е в съответствие с изискванията за физическа годност на водачите и на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС.

От друга страна по делото липсват данни административният орган да е извършил проверка на представеното искане и документите към него съобразени ли са с изискванията на материалния закон, респективно необходимо ли е представянето на други относими документи към подаденото искане. Административният орган е следвало да обсъди доказателствената стойност на представените пред него Експертно решение № 2617 от зас. № 193 от 24.11.2020 г., издадено от НЕЛК, както и допълнително представените документи от жалбоподателя Удостоверение за здравословно състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС– П. № 3 към чл. 9, ал. 1 от Наредба № 3 на МЗ от 11.05.2011 г., както и Удостоверение за психологическа годност /включително представени със срок на валидност и към 2024 г./. Това в случая не е сторено, а категорично е отречено, че жалбоподателят не е представил доказателства, които да опровергават събраните в хода на административното производство доказателства за наличие на предпоставките за прилагане на ЗППАМ. Административният орган е следвало да изясни напълно фактическата обстановка и да събере необходимите доказателства съгласно чл.35 и 36 от АПК, като в случай, че част от тях не се кредитират да изложи конкретни мотиви за това.

По тези съображения съдът приема, че постановеният отказ е незаконосъобразен, като постановен в нарушение на процесуалните правила и следва да се отмени. С оглед естеството на поисканата административна услуга делото следва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне по направеното искане за връщане на отнетото СУМПС, при съобразяване с мотивите на съда по тълкуване и прилагане на материалния закон изложени в настоящото решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на оспорващия следва да се присъдят разноски в общ размер на 510 лв., от които 10 лв. - държавна такса и 500 лв. - адвокатски хонорар. Съдът намира за неоснователно направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като същото е под определения минимум предвиден в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4332р30506 от 03.05.2023 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ИЗПРАЩА на Началник отдел „Пътна полиция“ –СДВР административната преписка за произнасяне по искането на Б. В. М., с ЕГН [ЕГН], за връщане на отнетото му СУМПС въз основа на ЗППАМ № № 20-4332-004649/13.07.2020 г., в законоустановения срок по АПК, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на материалния закон, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. В. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, ап. 1, сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: